

EUROPA-PARLAMENTET

2009 - 2014

Mødedokument

A7-0257/2013

12.7.2013

BETÆNKNING

om Den Europæiske Ombudsmands årsberetning 2012
(2013/2051(INI))

Udvalget for Andragender

Ordfører: Nikolaos Salavrakos

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING	3
BEGRUNDELSE.....	12
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	16

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om Den Europæiske Ombudsmands årsberetning 2012 (2013/2051(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Den Europæiske Ombudsmands årsberetning 2012,
 - der henviser artikel 24, stk. 3, artikel 228 og artikel 298 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
 - der henviser til artikel 41 og 43 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
 - der henviser til sin beslutning af 18. juni 2008¹ om vedtagelse af Europa-Parlamentets afgørelse om ændring af afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom af 9. marts 1994 vedrørende ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv²
 - der henviser til rammeaftalen om samarbejde, som blev indgået mellem Europa-Parlamentet og Den Europæiske Ombudsmand den 15. marts 2006 og trådte i kraft den 1. april 2006,
 - der henviser til gennemførelsesbestemmelserne af 1. januar 2009 til Ombudsmandens statut³,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om Den Europæiske Ombudsmands virksomhed,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 205, stk. 2, andet og tredje punktum,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget for Andragender (A7-0257/2013),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Ombudsmands årsberetning 2012 formelt blev forelagt for Europa-Parlamentets formand den 21. maj 2013, og at ombudsmanden, Nikiforos Diamandouros, forelagde den for Udvalget for Andragender i Bruxelles den 28. maj 2013,
- B. der henviser til, at Den Europæiske Ombudsmands årsberetning fra 2012 er Nikiforos Diamandouros' sidste årsberetning som Europæisk Ombudsmand, eftersom han den 14. marts 2013 informerede Europa-Parlamentets formand om, at han agtede at træde tilbage den 1. oktober 2013; der henviser til, at Diamandouros første gang blev valgt til Europæisk Ombudsmand i 2003 og derefter genvalgt i 2005 og 2010,

¹ EUT C 286 E af 27.11.2009, s. 172.

² EUT L 113 af 4.5.1994, s. 15.

³ Vedtaget den 8. juli 2002 og ændret ved Ombudsmandens afgørelse af 5. april 2004 og 3. december 2008.

- C. der henviser til, at Diamandouros i ti år har varetaget hvervet som Europæisk Ombudsmand; der henviser til, at hans efterfølger vælges for perioden fra 1. oktober 2013 frem til valget til Europa-Parlamentet i 2014, hvorefter det nye Parlament skal indlede en ny valgprocedure,
- D. der henviser til, at artikel 24 i TEUF fastsætter, at "Enhver unionsborger kan henvende sig til den ombudsmandsinstitution, der indføres i overensstemmelse med artikel 228",
- E. der henviser til, at Den Europæiske Ombudsmand i henhold til artikel 228 i TEUF er beføjet til at modtage klager over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer med undtagelse af Den Europæiske Unions Domstol under udøvelsen af dens domstolsfunktioner,
- F. der henviser til, at Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer i henhold til artikel 298 i TEUF "støtter sig på en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning", og at samme artikel giver mulighed for til det formål at vedtage specifik afledt ret i form af forordninger, der finder anvendelse på hele EU-forvaltningen,
- G. der henviser til, at det i artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder hedder, at "Enhver har ret til at få sin sag behandlet uvildigt, retfærdigt og inden for en rimelig frist af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer",
- H. der henviser til, at EU har udpeget 2013 til "borgernes Europaår" som en markering af 20-årsdagen for unionsborgerskabet,
- I. der henviser til, at det i artikel 43 i chartret om grundlæggende rettigheder hedder, at: "Enhver unionsborger samt enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat har ret til at klage til Den Europæiske Ombudsmand over tilfælde af fejl og forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer med undtagelse af Den Europæiske Unions Domstol under udøvelsen af dens domstolsfunktioner",
- J. der henviser til, at Europa-Parlamentet i sin beslutning af 6. september 2001 godkendte kodeksen for god forvaltningsskik, der er udarbejdet af Ombudsmanden,
- K. der henviser til, at der foreligger fejl eller forsømmelser, når en offentlig myndighed ikke handler i overensstemmelse med en bindende regel eller et bindende princip,
- L. der henviser til, at denne definition ikke begrænser fejl og forsømmelser til de tilfælde, hvor den regel eller det princip, der overtrædes, er juridisk bindende; der henviser til, at principperne om god forvaltningsskik indebærer et højere forpligtelsesniveau end lovgivningen, idet de kræver, at EU's institutioner ikke alene opfylder deres retlige forpligtelser, men også handler i en ånd af god service og sikrer, at alle borgere behandles på en rimelig, upartisk og værdig måde og drager fuld fordel af deres rettigheder,
- M. der henviser til, at Ombudsmanden i 2012 registrerede 2 442 klager (2 510 i 2011) og behandlede 2 460 klager (2 544 i 2011); der henviser til, at 740 klager (30 %) faldt inden for hans kompetenceområde,

- N. der henviser til, at størstedelen af klagerne (56 %) modtages i elektronisk form til registrering via Den Europæiske Ombudsmands interaktive websted, der er tilgængeligt på alle de 23 officielle sprog,
- O. der henviser til, at Ombudsmanden indledte 450 undersøgelser (382 i 2011) på grundlag af klager; der henviser til, at dette udgør en stigning på 18 % i forhold til 2011; der henviser til, at han indledte 15 undersøgelser på eget initiativ (14 i 2011) og forelagde en enkelt særlig beretning for Europa-Parlamentet,
- P. der henviser til, at Ombudsmanden afsluttede 390 undersøgelser (herunder 10 undersøgelser på eget initiativ), heraf 206 fra 2012, 113 fra 2011 og 71 fra tidligere år; der henviser til, at 85,3 % (324) af de afsluttede undersøgelser stammede fra individuelle borgere og 14,7 % (56) fra virksomheder, foreninger eller andre juridiske personer,
- Q. der henviser til, at 1 467 af de modtagne klager faldt inden for et medlem af det europæiske netværk af ombudsmænds kompetenceområde; der henviser til, at dette netværk består af nationale og regionale ombudsmænd og tilsvarende organer i EU, EØS, Schweiz og kandidatlandene; der henviser til, at Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender er fuldgældigt medlem af netværket; der henviser til, at Ombudsmanden henviste 63 klager til dette udvalg,
- R. der henviser til, at 52,7 % af de undersøgelser, der blev indledt i 2012, vedrørte Kommissionen, 5,2 % Europa-Parlamentet, 3,0 % Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, 1,5 % Den Europæiske Investeringsbank og 20,9 % andre EU-institutioner, -agenturer eller -organer,
- S. der henviser til, at de hyppigste former for påståede fejl eller forsømmelser, der blev undersøgt i 2012, vedrørte lovlighed (27,7 %), anmodninger om oplysninger (12,5 %), rimelighed (10,3 %), tidsfrister for afgørelser (8 %) og anmodninger om adgang til dokumenter (6,7 %),
- T. der henviser til, at Ombudsmanden i 76 af de afsluttede sager (19 %) ikke konstaterede fejl eller forsømmelser, mens han i 56 sager (14 %) fandt fejl eller forsømmelser,
- U. der henviser til, at manglende konstatering af fejl eller forsømmelser ikke nødvendigvis er et negativt resultat ud fra klagerens synsvinkel, da vedkommende kan drage nytte af at modtage en fuldstændig forklaring fra den berørte institution såvel som Ombudsmandens uafhængige analyse af sagen og samtidig får sikkerhed for, at den berørte institution har handlet i overensstemmelse med principperne om god forvaltningsskik,
- V. der henviser til, at der i 2012 i 80 sager blev fundet en mindelig løsning, eller problemet blev løst af den berørte institution; der henviser til, at Ombudsmanden, når han ikke konstaterer tilfælde af fejl eller forsømmelser, eller der ikke er grundlag for at fortsætte en undersøgelse, kan fremsætte yderligere bemærkninger; der henviser til, at en yderligere bemærkning har til formål at rådgive en institution om, hvordan den kan forbedre kvaliteten af den service, den yder borgerne,
- W. der henviser til, at Ombudsmanden afsluttede 47 sager, hvori han konstaterede fejl eller forsømmelser, ved at rette en kritisk bemærkning til institutionen; der henviser til, at den

- berørte institution i 9 tilfælde accepterede et forslag til henstilling,
- X. der henviser til, at Ombudsmanden fremsætter en kritisk bemærkning, hvis: i) den berørte institution ikke længere har mulighed for at afhjælpe de pågældende fejl eller forsømmelser, ii) fejlene eller forsømmelserne ikke synes at have generelle følgevirkninger, og iii) det ikke synes nødvendigt at følge sagen op; der henviser til, at Ombudsmanden også fremsætter en kritisk bemærkning, hvis han finder, at et forslag til henstilling ikke ville tjene noget formål, og gør det samme i tilfælde, hvor institutionen ikke accepterer et forslag til henstilling, og det ikke skønnes hensigtsmæssigt at udarbejde en særlig beretning til Europa-Parlamentet,
- Y. der henviser til, at Ombudsmanden fremsætter forslag til henstilling i sager, hvor den berørte institution har mulighed for at afhjælpe de pågældende fejl eller forsømmelser, eller hvor fejlene eller forsømmelserne er særlig alvorlige eller har generelle følgevirkninger; der henviser til, at Ombudsmanden i 2012 fremsatte 17 forslag til henstilling,
- Z. der henviser til, at Ombudsmanden i 2012 sendte Europa-Parlamentet én særlig beretning; der henviser til, at denne særlige beretning vedrørte Kommissionens behandling af en klage fra borgerinitiativer, der kæmpede imod, hvad de betragtede som de negative konsekvenser af en udvidelse af Wiens lufthavn; der henviser til, at en særlig beretning til Europa-Parlamentet er Ombudsmandens mest magtfulde redskab og udgør det sidste væsentlige skridt, som Ombudsmanden kan tage i forbindelse med behandlingen af en sag,
- AA. der henviser til, at det i Europa-Parlamentets betænkning om den særlige beretning blev konkluderet, at Ombudsmandens bekymringer vedrørende mulige fejl eller forsømmelser var begrundede,
- AB. der henviser til, at Ombudsmanden hvert år offentliggør en gennemgang af institutionernes opfølgning på hans kritiske og yderligere bemærkninger; der henviser til, at gennemgangen for 2011 viste, at niveauet for tilfredsstillende opfølgning, hvad angår kritiske og yderligere bemærkninger, var 84 %,
- AC. der henviser til, at Ombudsmanden i 2012 i særlig grad koncentrerede sig om integration af personer med forskellige grader af handicap; der henviser til, at Ombudsmanden sammen med Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender, Kommissionen, Agenturet for Grundlæggende Rettigheder og Det Europæiske Handicapforum arbejder for at beskytte, fremme og overvåge gennemførelsen af EU's rammer under FN's konvention om rettigheder for personer med handicap; der henviser til, at denne konvention er den første menneskerettighedstraktat, som EU nogensinde har ratificeret,
- AD. der henviser til, at Rådet har godkendt forslaget om rammer på EU-niveau – der omfatter Ombudsmanden og Udvalget for Andragender – til overvågning af gennemførelsen af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap,
- AE. der henviser til, at Ombudsmanden i 2012 af Det Europæiske Institut for Kvalitetsstyring officielt blev anerkendt for at have "forpligtet sig til topkvalitet",

1. godkender Den Europæiske Ombudsmands årsberetning for 2012; tager til efterretning, at Nikiforos Diamandouros vil fratræde sin stilling den 1. oktober 2013;
2. udtrykker sin taknemmelighed over for Diamandouros for hans eksemplariske arbejde som Europæisk Ombudsmand gennem de sidste ti år og for de resultater, han har opnået med hensyn til at gøre EU mere retfærdigt og gennemsigtigt; håber, at han vil nyde sin pensionisttilværelse og være ved godt helbred, og ønsker ham alt godt i fremtiden;
3. anerkender den fremragende indsats, Ombudsmanden har gjort for både at styrke og uddybe dialogen med borgerne, civilsamfundet, institutionerne og andre berørte parter på alle niveauer;
4. mener – i betragtning af at halvdelen af Europas befolkning er enig i, at den næstvigtigste borgerret er retten til god forvaltning – at Ombudsmandens vedholdende bestræbelser på at fremme og forbedre åbenheden, gennemsigtigheden og ansvarligheden i beslutningsprocesserne og forvaltningerne i Den Europæiske Union har ydet et afgørende bidrag til at skabe en Union, hvor beslutningerne træffes og gennemføres "så åbent som muligt og så tæt på borgerne som muligt" som fastlagt i artikel 1 i traktaten om Den Europæiske Union; opfordrer den næste Europæiske Ombudsmand til at forsætte sin forgængers gode arbejde i retning af disse vigtige mål;
5. anerkender med respekt det utrættelige engagement, hvormed Ombudsmanden har henvendt sig til borgerne for at bevidstgøre dem om deres traktatfæstede rettigheder, og hvormed han har tilskyndet forvaltningerne i EU's institutioner og organer til at blive mere gennemsigtige og serviceminded;
6. mener, at Ombudsmanden altid har udøvet sine beføjelser på en aktiv og afbalanceret måde, og takker ham for de gode arbejdsforbindelser og det fremragende samarbejde med Europa-Parlamentet, især med dets Udvalg for Andragender;
7. bemærker, at 52 % af EU-borgerne anser det som Ombudsmandens vigtigste funktion at sikre, at EU-borgerne kender deres rettigheder og ved, hvordan de skal bruge dem, og at Ombudsmanden derfor skal forbedre sin kommunikation med EU-borgerne og udvide samarbejdet med det europæiske netværk af ombudsmænd;
8. opfordrer til, at der tages de nødvendige skridt for at fremskynde procedurerne for undersøgelse af klager, udførelse af undersøgelser og beslutningstagning;
9. gentager, at 42 % af EU-borgerne ikke er tilfredse med niveauet af gennemsigtighed i EU's administration, og understreger behovet for, at Ombudsmanden fortsætter sin indsats for at hjælpe EU-institutionerne med at blive mere åbne, effektive og borgervenlige og derved bygge bro mellem institutionerne og borgerne;
10. bemærker, at klager vedrørende gennemsigtigheden altid har stået øverst på Ombudsmandens klageliste; konstaterer også, at disse klager er faldet siden 2008, hvor de toppede, og hvor 36 % af klagerne påpegede mangel på gennemsigtighed, til 21,5 % i 2012; mener, at dette er et tegn på, at EU-institutionerne har gjort betragtelige bestræbelser på at blive mere gennemsigtige; opfordrer EU's institutioner, agenturer og organer til at hjælpe med at nedbringe dette antal yderligere ved at samarbejde med og

efterkomme henstillingerne fra Den Europæiske Ombudsmand; er dog stadig bekymret over det fortsat store antal af klager vedrørende åbenhed, offentlig adgang og personoplysninger, idet disse er til fare for den interinstitutionelle dialog, EU's image udadtil og borgernes holdning til EU;

11. gentager, at gennemsigtighed, åbenhed, adgang til oplysninger, respekt for borgernes rettigheder og høje etiske standarder er afgørende forudsætninger for at kunne opretholde et tillidsfuldt forhold mellem borgerne og institutionerne, og at tillid, særligt i den aktuelle vanskelige økonomiske situation, er yderst vigtig for den europæiske integrations fremtid;
12. opfordrer EU-institutionerne til, i lyset af den stigende digitalisering af den offentlige forvaltning, at imødekomme ældres særlige behov, idet mange af dem ikke er vant til moderne informations- og kommunikationsteknologi, og til at kompensere herfor ved hjælp af brugervenlige applikationer, praktiske onlinehjælpeprogrammer og lettilgængelige ikkedigitale kontaktmuligheder;
13. konstaterer, at Ombudsmanden i 2012 registrerede 2 442 klager, og at det var et rekordår, både hvad angår antallet af undersøgelser, der blev indledt (465, dvs. en stigning på 18 % i sammenligning med 2011), og afsluttede undersøgelser (390, dvs. en stigning på 23 %);
14. bemærker med tilfredshed de 10 mønstereksempler, som Ombudsmanden har præsenteret, der står som forbilleder på administrativ praksis i de forskellige EU-institutioner inden for forskellige områder;
15. mener, at faldet i det samlede antal klager, der blev indgivet til Ombudsmanden i 2012, er endnu et bevis på, at den interaktive vejledning på hans hjemmeside er en succes, idet den er et effektivt værktøj, der er udformet til at hjælpe med til at sikre, at færre borgere klager til Ombudsmanden af forkerte grunde, og til at forbedre mulighederne for at rådgive klagere om, hvor de i stedet bør henvende sig; bemærker, at tendenserne viser, at et voksende antal af de mennesker, der henvender sig til Ombudsmanden, gør det af de rigtige grunde; foreslår derfor, at medlemmerne af Europa-Parlamentet, EU's institutioner, organer og agenturer samt medlemmerne af det europæiske netværk af ombudsmænd opretter et direkte link til den interaktive vejledning på deres websted og sociale medier;
16. understreger den kendsgerning, at antallet af klager uden for Ombudsmandens kompetenceområde (1 720) var det laveste i ti år; opfordrer Ombudsmanden til at fortsætte sine bestræbelser på yderligere at reducere disse sagers antal;
17. anerkender det væsentlige bidrag, som det europæiske netværk af ombudsmænd har ydet, og understreger nyttigheden af et effektivt samarbejde til fordel for EU-borgerne; konstaterer, at 60 % af de klager, som Ombudsmanden behandlede i 2012, faldt ind under et af netværkets medlemmers kompetenceområde; minder om, at Udvalget for Andragender er fuldgældigt medlem af netværket; konstaterer, at Ombudsmanden i 2012 henviste 63 klager til dette udvalg; lykønsker Den Europæiske Ombudsmand med hans vellykkede koordinering af dette netværk; mener, at dette er en afgørende funktion blandt Ombudsmandens aktiviteter, og at samarbejdet inden for dette netværk bør uddybes med henblik på at forbedre den nationale forvaltning af EU-retten; anbefaler, at netværket udvides, så det også inkluderer relevante nationale organer; mener, at Ombudsmandens deltagelse i europæiske og internationale ombudsmandssammenslutninger bør bibeholdes

og styrkes;

18. konstaterer, at de fleste undersøgelser, som Ombudsmanden indledte, ligesom i tidligere år vedrørte Kommissionen (52,7 %); tager til efterretning, at antallet af undersøgelser indledt i 2012 vedrørende Europa-Parlamentet næsten fordobledes i forhold til 2011; opfordrer sit sekretariat til at samarbejde fuldt ud med Ombudsmanden og sikre, at dennes henstillinger og kommentarer vedrørende administrativ praksis efterkommes og overholdes;
19. fremhæver, at enhver afsluttet undersøgelse er et skridt i den rigtige retning og en god mulighed for at indføre de forbedringer, som offentligheden har indkredset og efterspurgt, som en måde at gøre begrebet unionsborgerskab så deltagelsesorienteret som muligt, hvad angår EU-lovgivningsprocessen;
20. roser Ombudsmanden for hans initiativ til at offentliggøre et sæt principper for den offentlige service, der bør være styrende for EU-tjenestemændenes adfærd; minder om, at de fem principper for den offentlige service er følgende: forpligtelse over for Den Europæiske Union og dens borgere, integritet, objektivitet, respekt for andre og gennemsigtighed; opfordrer EU's institutioner, agenturer og organer til at internalisere disse principper i alle deres aktiviteter;
21. glæder sig over, at Ombudsmanden i juni 2013 offentliggjorde en ny udgave af den europæiske kodeks for god forvaltningsskik, hvori der tages hensyn til principperne i europæisk forvaltningsret, som er indeholdt i de europæiske domstoles retspraksis;
22. glæder sig over Ombudsmandens deltagelse i en række forskellige konferencer med fokus på bedre offentlig forvaltning, herunder tilrettelæggelsen af en konference sammen med forskningsnetværket om EU-forvaltningsret (ReNEUAL);
23. gentager opfordringen til Kommissionen fra sin beslutning af 15. januar 2013¹ om at vedtage fælles bindende regler og principper for administrative procedurer i EU-administrationen og til i dette øjemed at forelægge et forslag til forordning på grundlag af artikel 298 i TEUF; mener, at Ombudsmandens hidtidige erfaringer og udgivelser, hvori han rapporterer om dem, giver passende vejledning om indholdet af et sådant lovforslag; mener, at dette vil være den bedste måde at sikre varige forandringer i EU-institutionernes forvaltningskultur;
24. konstaterer med glæde, at institutionerne afgav 98 positive svar på de 120 bemærkninger og henstillinger, som Ombudsmanden fremsatte i forbindelse med sine undersøgelser i 2012, hvilket vil sige, at EU-institutionerne i 82 % af tilfældene efterkommer Ombudsmandens forslag; opfordrer alle EU's institutioner, agenturer og organer til at gøre deres yderste for at sikre fuld efterkommelse af Ombudsmandens bemærkninger og henstillinger og til at bistå Ombudsmanden i arbejdet med hurtigt at reagere på hans undersøgelser ved blandt andet at samarbejde med Ombudsmanden for at forkorte fristerne i undersøgelsesproceduren;
25. minder om, at Ombudsmanden i 2012 forelagde Parlamentet en enkelt særlig beretning,

¹ Vedtagne tekster, P7_TA(2013)0004.

der vedrørte Kommissionens undladelse af at søge en løsning på en interessekonflikt i forbindelse med udvidelsen af Wiens lufthavn, den manglende miljøkonsekvensvurdering i forbindelse med denne udvidelse samt den omstændighed, at der ikke var revisionsprocedurer til rådighed for dem, der klagede over byggeprojektet, og over, at der ikke var foretaget en vurdering af miljøvirkningerne (VVM); anerkender, at en sådan beretning er hensigtsmæssig i lyset af de berørte spørgsmål; minder om, at Udvalget for Andragender som reaktion på denne særlige beretning forelagde fremsynede forslag til den aktuelle revision af VVM-direktivet og til en EU-forvaltningsret;

26. mener – især når der er udarbejdet et forslag til henstilling – at bevidstheden om, at det næste skridt kan være en særlig beretning til Europa-Parlamentet, ofte bidrager til at overtale en institution eller et organ til at ændre holdning;
27. bemærker, at den foregående og den nuværende Ombudsmand i løbet af sytten et halvt år kun har forelagt 18 særlige beretninger; mener, at dette er et bevis på den samarbejdsvillige tilgang, som EU-institutionerne har udvist i størsteparten af sagerne; anerkender betydningen af disse særlige beretninger og opfordrer Ombudsmanden til fortsat at forfølge sådanne sager, når det drejer sig om vigtige sager vedrørende fejl eller forsømmelser i EU's institutioner, organer, kontorer eller agenturer;
28. understreger, at "den internationale dag for retten til information" den 28. september er et initiativ, der styrker Ombudsmandens profil i den europæiske offentlighed, og et godt eksempel på god praksis;
29. bifalder Ombudsmandens deltagelse sammen med Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender, Det Europæiske Handicapforum, Kommissionen og Agenturet for Grundlæggende Rettigheder i de rammer på EU-niveau, der er fastsat i artikel 33, stk. 2, i FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, der skal beskytte, fremme og overvåge gennemførelsen af den pågældende konvention; opfordrer Ombudsmanden til i sit arbejde at lægge særlig vægt på særligt udsatte sociale gruppers behov, herunder handicappedes behov;
30. glæder sig over Ombudsmandens indsats for at sikre EU-institutionernes gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder, også gennem hans undersøgelser på eget initiativ; forventer, at Ombudsmanden pålægges en lignende pligt i forbindelse med Unionens tiltrædelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder som krævet i henhold til artikel 6 i Traktaten om Den Europæiske Union;
31. understreger betydningen af Ombudsmandens undersøgelser på eget initiativ, der giver ham mulighed for at behandle spørgsmål, som han ellers ikke ville være blevet gjort opmærksom på, på grund af at borgerne ikke har de nødvendige oplysninger eller ressourcer til at henvende sig til ham; mener, at det er vigtigt at øge synligheden af Den Europæiske Ombudsmandsinstitution;
32. bifalder vedtagelsen i 2012 af en lov om oprettelse af en ombudsmandsinstitution i Tyrkiet; anerkender den rolle, Den Europæiske Ombudsmands støtte og rådgivning har spillet i denne udvikling; glæder sig over, at alle kandidatlande nu har oprettet en ombudsmandsinstitution på nationalt plan; mener, at erfaringen viser, at Ombudsmanden

er en overordentlig nyttig institution for så vidt angår forbedring af god forvaltningspraksis, retsstatsprincippet og beskyttelse af menneskerettighederne, og at de medlemsstater, der endnu ikke har oprettet en ombudsmandsinstitution, aktivt bør overveje at gøre dette; opfordrer den Europæiske Ombudsmand til fortsat at støtte fremtidige kandidatlande i denne proces;

33. pålægger sin formand at sende denne beslutning og betænkningen fra Udvalget for Andragender til Rådet, Kommissionen, Den Europæiske Ombudsmand, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og ombudsmændene eller de tilsvarende organer i medlemsstaterne.

BEGRUNDELSE

Den Europæiske Ombudsmand, Nikiforos Diamandouros, meddelte den 14. marts 2013 Parlamentets formand, Martin Schulz, at han ville fratæde sin stilling den 1. oktober 2013. Diamandouros forklarede, at han ved udgangen af marts måned 2013 ville have afsluttet ti år i tjenesten som Europæisk Ombudsmand, og mente, at tiden nu var kommet for ham til at skue videre end sin rolle i det offentlige liv på EU-plan og i stedet genoptage sin tidligere tilværelse som forsker og observatør af – snarere end aktør i – det offentlige liv og som aktiv privat borger.

Europa-Parlamentet er taknemmeligt for de resultater, som Ombudsmanden har nået i løbet af sin ti års embedsperiode, især for hans arbejde for at fremme en kultur præget af service og god forvaltningsskik i EU-administrationen og som vogter af gennemsigtigheden.

Diamandouros forelagde formelt sin årsberetning for Parlamentets formand den 21. maj 2013 og præsenterede beretningen for Udvalget for Andragender i Bruxelles den 28. maj 2013.

I 2012 indledte Ombudsmanden 465 undersøgelser (en stigning på 18 % i forhold til 2011). Han afsluttede 390 undersøgelser (en stigning på 23 % i forhold til 2011). Sagt mere generelt hjalp Ombudsmanden ligesom i 2011 over 22 000 enkeltpersoner ved at behandle deres klager (2 442 sager), ved at fremskaffe et svar på deres anmodninger om oplysninger (1 211) eller ved at yde rådgivning via den interaktive vejledning på sin hjemmeside (19 281).

Antallet af klager inden for Ombudsmandens kompetenceområde var 740, og antallet af klager uden for hans kompetenceområde, 1 720, er det laveste i ti år.

I over 75 % af sagerne hjalp Ombudsmanden klagerne ved at indlede en undersøgelse (18,3 % af sagerne), ved at overføre sagen til et kompetent organ eller rådgive klageren om, hvor vedkommende kunne henvende sig (57,1 %).

Hele 67 % af de klager, der blev modtaget i 2012, blev indgivet via internettet. Det vedvarende fald i antallet af anmodninger om oplysninger i de seneste år viser, at Ombudsmandens interaktive vejledning, som har været tilgængelig på Ombudsmandens hjemmeside siden januar 2009, er en succes. Den gør det muligt for interesserede parter at få oplysninger uden at skulle indsende en anmodning. Det mest almindelige råd, som gives i disse sager, er at man kontakter et medlem af det europæiske netværk af ombudsmænd.

På grund af det øgede antal sager tog det i 2012 i gennemsnit lidt længere tid at afslutte undersøgelserne - elleve måneder - sammenlignet med ti måneder i 2011. Ombudsmanden afsluttede de fleste undersøgelser (69 %) inden for et år, hvilket var en lille forbedring i forhold til resultatet i 2010 (66 %). Han opnåede dette med et personale bestående af 66 medarbejdere og et budget på 9 516 500 EUR.

Som det er tilfældet hvert år vedrørte de fleste undersøgelser, som Ombudsmanden indledte i 2012, Kommissionen (53 % af alle undersøgelser). Eftersom Kommissionen er den største EU-institution, der træffer afgørelser, som har direkte indflydelse på borgerne, er dette logisk.

I alt 24 af de undersøgelser, der blev indledt i 2012 (5 %), vedrørte Europa-Parlamentet, 14 vedrørte Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (3 %), og syv vedrørte Den Europæiske Investeringsbank (1,5 %). Yderligere 97 undersøgelser (21 % af det samlede antal) vedrørte andre EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer.

Som det er tradition, blev de fleste klager indgivet af klagere fra Tyskland, efterfulgt af Spanien. Denne tendens vendte i 2011, da Spanien gik fra andenpladsen til førstepladsen. Landet fastholdt denne placering i 2012. Målt i forhold til befolkningstallet kom de fleste klager fra Luxembourg, Cypern, Malta, Belgien og Slovenien.

Hovedemnerne for klagerne var: i) åbenhed, offentlig adgang og personoplysninger (22 % af de afsluttede undersøgelser); ii) Kommissionen som traktaternes vogter (22 %); iii) tildeling af kontrakter og tilskud (7 %); iv) gennemførelsen af kontrakter (4 %); v) forvaltning og tjenestemandsvedtægten (17 %); vi) konkurrencer og udvælgelsesprocedurer (21 %) og vii) institutionelle anliggender, politiske anliggender og andet (12 %).

Ud af de 390 undersøgelser, der blev afsluttet i 2012, blev de ti indledt på Ombudsmandens eget initiativ. I 56 tilfælde blev der konstateret fejl eller forsømmelser (en stigning i forhold til 2011, hvor antallet var 47). I ni af disse tilfælde blev der opnået et positivt resultat (sammenlignet med 13 i 2011), idet der blev forelagt forslag til henstillinger, der blev accepteret. Ombudsmanden fremsatte kritiske bemærkninger i 47 sager i 2012, hvilket var tolv mere end i 2011.

Antallet af sager, som institutionerne fandt en ordning på, eller i hvilke de gik med til en mindelig løsning, faldt en smule til 80 (sammenlignet med 84 i 2011). I 197 sager (sammenlignet med 128 i 2011) kom Ombudsmanden frem til, at der ikke var grund til yderligere undersøgelser. I 76 sager konstaterede han ingen fejl eller forsømmelser (i sammenligning med 64 i 2011).

I 2012 afsluttede Ombudsmanden 76 sager, hvor han ikke fandt tilfælde af fejl eller forsømmelser. Ingen tilfælde af fejl eller forsømmelser er ikke nødvendigvis negativt for klageren, som i det mindste modtager en fuldstændig forklaring fra den berørte institution vedrørende dennes handlinger. Klageren får også Ombudsmandens uafhængige analyse af sagen. Dette resultat tjener samtidig som et håndgribeligt bevis på, at den berørte institution har handlet i overensstemmelse med principperne om god forvaltningsskik.

Hvis en undersøgelse fører til en foreløbig konstatering af fejl eller forsømmelser, prøver Ombudsmanden at nå frem til en mindelig løsning, hvor dette er muligt. I 80 sager i 2012 løste institutionen enten sagen, eller der blev indgået aftale om en mindelig løsning.

Selv hvis Ombudsmanden ikke konstaterer fejl eller forsømmelser, kan han fremsætte en yderligere bemærkning. En yderligere bemærkning bør ikke opfattes som en kritik af institutionen, men har til formål at rådgive denne institution om, hvordan den kan forbedre en bestemt praksis med henblik på at forbedre kvaliteten af den service, den yder borgerne. Ombudsmanden fremsatte yderligere bemærkninger i 30 sager i 2012.

Hvis det ikke er muligt at opnå en mindelig løsning, eller hvis det ikke lykkes at finde en sådan løsning, afslutter Ombudsmanden sagen ved enten at fremsætte en kritisk bemærkning til den pågældende institution eller ved at fremsætte et forslag til henstilling. Han fremsætter

normalt en kritisk bemærkning, i) hvor tilfældet af fejl eller forsømmelser ikke længere kan bringes til ophør af den pågældende institution, ii) hvor tilfældet af fejl eller forsømmelser ikke synes at have nogen generelle følgevirkninger, og iii) hvor det ikke synes nødvendigt, at Ombudsmanden følger sagen op. Ombudsmanden fremsætter også en kritisk bemærkning, hvis han finder, at et forslag til henstilling ikke ville tjene noget formål, eller hvor den pågældende institution ikke accepterer et forslag til henstilling, eller hvor han ikke finder, at det er hensigtsmæssigt at udarbejde en særlig beretning til Europa-Parlamentet.

En kritisk bemærkning oplyser den berørte institution om, hvad der er gået galt, således at lignende fejl eller forsømmelser kan undgås fremover. Med henblik på at hjælpe institutionerne med at tage ved lære af de undersøgelser, som Ombudsmanden har foretaget, offentliggør han hvert år en gennemgang af institutionens opfølgning på hans kritiske og yderligere bemærkninger.

Hvis den berørte institution har mulighed for at afhjælpe tilfældene af fejl eller forsømmelser, eller hvis disse fejl eller forsømmelser er særlig alvorlige eller har generelle følgevirkninger, fremsætter Ombudsmanden i reglen et forslag til henstilling til den berørte institution eller den institution, som klagen vedrører. I 2012 udstedte Ombudsmanden 17 forslag til henstilling.

Hvis en EU-institution ikke svarer tilfredsstillende på et forslag til henstilling, kan Ombudsmanden sende en særlig beretning til Europa-Parlamentet. Heri kan han fremsætte henstillinger. En særlig beretning til Europa-Parlamentet udgør det sidste væsentlige skridt, som Ombudsmanden tager som led i behandlingen af en sag, eftersom vedtagelsen af en beslutning og udøvelsen af Europa-Parlamentets beføjelser er spørgsmål, som det er op til Europa-Parlamentet at træffe politisk afgørelse om.

Ombudsmanden forelagde Europa-Parlamentet én særlig beretning i 2012. Denne beretning vedrørte Kommissionens behandling af en klage, som var blevet indgivet i 2006 af 27 borgerinitiativer, der kæmpede imod, hvad de betragtede som de negative konsekvenser af en udvidelse af Wiens lufthavn. Betænkningen blev vedtaget den 12. marts 2013.

I 2012 deltog Ombudsmanden i et projekt, som Det Europæiske Institut for Kvalitetsbedømmelse stod for i 2012, og Ombudsmanden er nu officielt anerkendt for at have "forpligtet sig til topkvalitet".

At opretholde en dialog med berørte parter er en af hovedprioriteterne i Ombudsmandens strategi for sin embedsperiode 2009-2014. Den 24. april 2012 afholdt Ombudsmanden et interaktivt seminar med titlen: "Europa i krise: udfordringen med at vinde borgernes tillid" sammen med Martin Schulz, Europa-Parlamentets formand, Helle Thorning-Schmidt, Danmarks statsminister og formand for Rådet, og José Manuel Barroso, formand for Kommissionen. Dette seminar er en årligt tilbagevendende forårsbegivenhed, der er rettet mod borgere, foreninger, ngo'er, virksomheder, civilsamfundsorganisationer, journalister, regionale og nationale repræsentationer, repræsentanter for andre EU-institutioner og andre interesserede personer.

En anden begivenhed på Ombudsmandens kalender var den internationale dag for retten til information ("International Right to Know Day"), som blev afholdt den 28. september, et seminar under betegnelsen "International Right to Know Day – Transparency and accountability in international development banks" (om gennemsigtighed og ansvarlighed i

internationale udviklingsbanker) i samarbejde med EIB's klagemekanisme. Ombudsmanden har også holdt møde med repræsentanter for den tyrkiske regering for at drøfte og give råd om udkastet til en lov om oprettelse af en ombudsmandsinstitution i Tyrkiet. Denne lov blev vedtaget i 2012, og ombudsmandsinstitutionen i Tyrkiet har været i funktion siden marts 2013.

Alt i alt har Ombudsmanden og hans ledende medarbejdere repræsenteret institutionens arbejde ved mere end 50 begivenheder og bilaterale møder med vigtige aktører, såsom jurister, brancheorganisationer, tænketanke, ngo'er, repræsentanter for regionale og lokale myndigheder, lobbyister og interessegrupper, akademikere, højtstående politiske repræsentanter og embedsmænd. Disse konferencer, seminarer og møder fandt sted i Bruxelles og i medlemsstaterne.

Et spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder, som Ombudsmanden især koncentrerede sig om i 2012, vedrørte integration af handicappede. Dette skete, efter at FN's konvention om rettigheder for personer med handicap, den første menneskerettighedstraktat, som EU nogensinde har ratificeret, trådte i kraft i EU den 22. januar 2011.

FN's konvention om rettigheder for personer med handicap skal gennemføres internt i institutionerne, herunder i Ombudsmandsinstitutionen. Ombudsmanden forbedrer i denne forbindelse tilgængeligheden af sin hjemmeside og sine publikationer samt sit nye kontor i Bruxelles, fremmer bevidstgørelsen af sit personale og deltager i EU's relevante interinstitutionelle udvalg ("Comité de préparation pour les affaires sociales"), som har til opgave at undersøge muligheden for at harmonisere gennemførelsen af FN-konventionen inden for EU's forvaltning.

Den 29. oktober 2012 tilsluttede Rådet sig Kommissionens forslag til et sæt rammer på EU-niveau som har til formål at beskytte, fremme og overvåge konventionens gennemførelse. De såkaldte "artikel 33, stk. 2, -rammer" omfatter Ombudsmanden foruden Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender, Agenturet for Grundlæggende Rettigheder, Kommissionen og Det Europæiske Handicapforum.

Ombudsmandens arbejdsopgaver i denne forbindelse består i at undersøge og indberette klager og at sikre, at institutionerne efterkommer deres forpligtelse til at respektere de rettigheder, der udspringer af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap. Personer, der mener, at en EU-institution ikke handler i overensstemmelse med FN-konventionen, har ret til at henvende sig til Ombudsmanden for at få deres sag behandlet.

Med henblik på at fremme gennemførelsen af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap oplyser Ombudsmanden borgerne og EU-tjenestemændene om deres respektive rettigheder og forpligtelser og fastlægger og henviser til god forvaltningsskik.

Ved hjælp af undersøgelser på eget initiativ kan Ombudsmanden proaktivt overvåge EU-forvaltningens aktiviteter. I løbet af 2012 fandt Ombudsmanden desuden, at lovgivningsproceduren for revision af personalevedtægten gav en værdifuld mulighed for at sikre, at EU-forvaltningen er bevidst om sit ansvar med hensyn til handicappedes rettigheder. Ombudsmanden skrev til Europa-Parlamentets formand om dette emne.

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	9.7.2013
Resultat af den endelige afstemning	+: 22 -: 0 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Margrete Auken, Victor Boștinaru, Philippe Boulland, Nikolaos Chountis, Carlos José Iturgaiz Angulo, Peter Jahr, Lena Kolarska-Bobińska, Miguel Angel Martínez Martínez, Erminia Mazzoni, Willy Meyer, Ana Miranda, Nikolaos Salavrakos, Jarosław Leszek Wałęsa, Rainer Wieland, Tatjana Ždanoka
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere	Ryszard Czarnecki, Cristian Dan Preda, Axel Voss
Til stede ved den endelige afstemning - stedfortrædere, jf. art. 187, stk. 2	Esther Herranz García, Verónica Lope Fontagné, Francisco José Millán Mon, Antolín Sánchez Presedo